

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 231/21
V Lucemburku dne 21. prosince 2021

Rozsudek ve věci C-251/20
Gtflif Tv

Šíření údajně hanlivých výroků na internetu: o náhradu újmy, která je tím způsobena na území členského státu, lze žádat u soudů tohoto členského státu

Tato příslušnost je podmíněna pouze tím, že poškozuující obsah je nebo byl přístupný na tomto území

Společnost Gtflif Tv (dále jen „žalobkyně“), která je usazena v České republice, vyrábí a šíří audiovizuální obsahy pro dospělé. DR, který má bydliště v Maďarsku, rovněž podniká v této oblasti.

Žalobkyně, která DR vytýká, že o ní šířil hanlivé výroky na několika internetových stránkách, jej zažalovala u francouzských soudů a domáhala se jednak odstranění těchto výroků a opravy uveřejněných údajů a jednak náhrady újmy způsobené danými výroky. Tyto soudy v řízení v prvním stupni i v odvolacím řízení rozhodly, že nejsou příslušné k rozhodnutí o těchto žádostech.

Žalobkyně se u Cour de cassation (Kasační soud, Francie) domáhala zrušení rozsudku cour d'appel (Odvolací soud, Francie), který porušil pravidlo o zvláštní příslušnosti stanovené v čl. 7 bodě 2 nařízení č. 1215/2012¹ ve prospěch soudů „místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“, když rozhodl, že k založení příslušnosti soudu, jemuž byla věc předložena, nepostačuje, aby výroky považované za hanlivé, které byly uveřejněny na internetu, byly přístupné v obvodu uvedeného soudu, ale že je rovněž třeba, aby mohly v tomto obvodu způsobit újmu.

Předkládající soud, který měl zejména za to, že centrum zájmů žalobkyně se nachází v České republice, a který konstatoval, že DR má bydliště v Maďarsku, rozhodl, že francouzské soudy nejsou příslušné k rozhodnutí o žádosti o odstranění údajně hanlivých výroků a opravu uveřejněných údajů. Předkládající soud se nicméně rozhodl položit Soudnímu dvoru otázku, zda jsou francouzské soudy příslušné k rozhodnutí o žádosti o náhradu újmy, pokud jde o újmu způsobenou žalobkyní na území, na němž se tyto soudy nacházejí, a to i přesto, že tyto soudy nejsou příslušné k rozhodnutí o žádosti o opravu a zrušení.

V tomto rozsudku velký senát Soudního dvora poskytl **upřesnění** stran určení **soudů příslušných k rozhodnutí o žalobě na náhradu újmy, pokud byla újma způsobena na internetu.**

Závěry Soudního dvora

Soudní dvůr rozhodl, že osoba, která má za to, že její práva byla porušena šířením hanlivých výroků na internetu, a která současně jedná za účelem jak opravy údajů a odstranění uveřejněného obsahu, který se jí týká, tak náhrady újmy plynoucí z tohoto uveřejnění, se **může u soudů každého členského státu, na jehož území tyto výroky jsou nebo byly přístupné, domáhat náhrady újmy**, která jí byla údajně způsobena v členském státě soudu, jemuž byla věc předložena, ačkoli tyto soudy **nejsou příslušné** k rozhodnutí o návrhu na **opravu a odstranění**.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1). Konkrétně čl. 7 bod 2 tohoto nařízení stanoví: „Osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být v jiném členském státě žalována: [...] ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události [...]“.

K učinění tohoto závěru Soudní dvůr připomněl, že podle jeho judikatury se pravidlo o zvláštní příslušnosti stanovené v čl. 7 bodě 2 nařízení č. 1215/2012 ve prospěch soudů „místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“, vztahuje k **místu příčinné události škody** a zároveň k místu, **kde se škoda projevila**, jelikož každé z těchto dvou míst může podle okolností poskytnout **zvláště užitečné údaje** týkající se **důkazů** a **organizace** řízení.

Pokud jde o údajná porušení práv na ochranu osobnosti prostřednictvím obsahu uveřejněného na internetové stránce, Soudní dvůr také připomněl, že osoba, která se pokládá za poškozenou, má možnost podat žalobu na náhradu celé způsobené újmy buď k **soudům místa, kde je vydavatel tohoto obsahu usazen, na základě místa příčinné události škody**, nebo k **soudům členského státu, v němž se nachází centrum jejich zájmů, na základě místa, kde se škoda projevila**. Tato osoba může také místo žaloby na náhradu celé způsobené újmy podat žalobu k soudům každého členského státu, na jehož území je nebo byl přístupný obsah uveřejněný na internetu. Tyto soudy jsou však **příslušné pouze k rozhodování o újmě způsobené na území členského státu soudu, jemuž je žaloba podána**.

Podle čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012, jak byl vyložen dřívější judikaturou, proto osoba, která se pokládá za poškozenou uveřejněním údajů na internetové stránce, se bude moci za účelem opravy těchto údajů a odstranění uveřejněného obsahu obrátit na soudy příslušné k rozhodování o celé žádosti o náhradu újmy, tedy na soud místa, kde je usazen vydavatel tohoto obsahu, na základě místa příčinné události škody, nebo na soud, v jehož obvodu se nachází centrum zájmů této osoby, na základě místa, kde se škoda projevila.

Soudní dvůr v tomto ohledu upřesnil, že žádost o opravu údajů a odstranění uveřejněného obsahu nelze podat u jiného soudu, než který je příslušný k rozhodnutí o celé žádosti o náhradu újmy, neboť taková žádost o opravu a odstranění je **jednotná a nerozdělitelná**.

Naproti tomu předmětem žádosti o **náhradu újmy** může být buď úplná náhrada, nebo částečná náhrada. Nebylo by tak odůvodněné zbavit z téhož důvodu žadatele možnosti podat žádost o částečnou náhradu újmy ke kterémukoli jinému soudu, v jehož obvodu podle svého názoru újmu utrpěl.

Řádný výkon spravedlnosti mimoto ani vyloučení takové možnosti neukládá, jelikož se v tomto ohledu jeví, že soud, který je příslušný pouze k rozhodování o újmě způsobené v členském státě, ve kterém se nachází, je **zcela schopen** v rámci řízení vedeného v tomto členském státě a s ohledem na důkazy získané v tomto členském státě **posoudit vznik a rozsah tvrzené újmy**.

Konečně přiznání příslušnosti dotýčným soudům k rozhodování pouze o újmě způsobené na území členského státu, v němž se nacházejí, podléhá pouze **podmínce, že poškozující obsah je nebo byl přístupný na tomto území**, neboť čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 nestanoví v tomto ohledu jinou podmínku. Doplnění dodatečné podmínky by mohlo v praxi vést k tomu, že by dotýčná osoba nemohla podat žádost o částečnou náhradu újmy u soudů, v jejichž obvodu podle svého názoru újmu utrpěla.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.